

Jeg beder også ordførerne om at overveje, om en del af den debat, der føres her ved første behandling, med lige så stor nytte kunne føres under den udvalgsbehandling, der finder sted efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Udgangspunktet for den her diskussion er jo, om det lovforslag her med en besparelse, et kompensationsbeløb, på 350 mio. kr., er til gene for dansk erhvervsliv, og det er det ifølge hr. Ole M. Nielsen.

Hr. Ole M. Nielsen var heroppe og give et svar før på mit tidligere stillede spørgsmål og snakkede udenom. Det her handler jo ikke alene om at investere i arbejdspladser, der laver telefoner, eller i arbejdspladser, der laver bilreservedele. Det her skal man se som en helhed, og der bliver investeret masser af udenlandsk kapital i dansk knowhow og dansk udvikling af den ene og den anden karakter og dansk servicevirksomhed. Det er der masser af arbejdspladser i, og man er helt vild for at foretage disse investeringer.

Hvorfor er det sådan, at store udenlandske koncerner er interesserede i at fusionere med danske? Fordi de ved, at vi har knowhow'en. De vil gerne udvikle en produktion og udbygge den.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er enig i, at vi ikke skal se det her isoleret, men når det specielt drejer sig om ATP-bidrag og det er det, man rammer, så er det altså arbejdspladser.

Og så skal jeg gerne undskylde over for formanden, men på et tidspunkt i denne debat blev vi jo enige om, at det her faktisk var finanspolitik, og det kan jo være sjovere at diskutere end arbejdsmarkedspolitik, og så har det jo nok lidt at gøre med, at det så er en opfølgning på en nylig indgået finanslovaftale.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Det lovforslag her er et led i regeringens målrettede politik med hensyn til at pålægge dansk erhvervsliv flere og flere byrder. I det tilfælde her drejer det sig kun – hvis man vil bruge det udtryk – om 350 mio. kr. Det andet forslag drejer sig om 270 mio. kr. Og det er faktisk blevet til en ugentlig begivenhed, at der skal pålægges dansk erhvervsliv nogle byrder.

Hver gang kan man sige, at det er et lille beløb, og at det ikke kan være med til at ødelægge erhvervslivet. Men når man lægger det hele sammen, ja, så er det det, der er skyld i, at dansk erhvervsliv er ude i tovene. Og her tænker jeg især på eksporterhvervene, de erhverv, der er eksportorienterede. Der kan jeg love alle i dette Ting for at de er presset til det yderste. Om de 350 mio. kr. her kan være det sidste knæk, tvivler jeg selvfølgelig på, men der er en grænse for, hvor meget især eksporterhvervene kan bære. Den grænse tror jeg er ved at være nået.

Det er jo nu engang sådan, at det brændstof, som hele vort velfærdssamfund skal kunne køre rundt på, ja, det kommer kun ét sted fra, og det er fra erhvervslivet og i særdeleshed fra eksporterhvervene. Eksporterhvervene er dem, der sørger for, at der kommer brændstof til vores samfund, så vi har noget at bytte med over for andre lande. Jeg ved, det er almindelig lærdom for enhver, der går på en handelshøjskole, men det bør det også være for dette høje Ting.

Derfor er vi i Frihed 2000 enige om, at vi ikke kan være med til at pålægge dansk erhvervsliv én krone mere i udgifter, for så vil det gå ud over hele vores velfærdssamfund.

Det er ikke alene for erhvervslivet, vi siger nej til det her. Nej, det er i endnu højere grad, fordi vi meget gerne vil være med til at bevare det velfærdssamfund, vi har, og det kan kun bevares, hvis vi opretholder et erhvervsliv. Det er ikke for stort i forvejen, men det må under ingen omstændigheder blive mindre, for så kan vi ikke opretholde det velfærdssamfund, vi har.

Det er det, der er hovedsagen i det her. Det er såmænd ikke de her 350 mio. kr., men det er, hvor vi skal sætte grænsen. Jeg mener, grænsen er nået, og vi mener i Frihed 2000, at det er på høje tid, vi må sige nej. Lige gyldigt hvor velbegrundede forslagene måske kan være, må vi sige nej og nej til, at dansk erhvervsliv skal pålægges flere udgifter.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg skal følge formandens opfordring til ikke at forlænge debatten, og så vil jeg bare sige, at der egentlig ikke er sådan særlig meget at sige om det her forslag ud over, at det er en beskeden forbedring i forhold til det virvar af mere eller mindre skjulte arbejdsgivertilskud, som vi er vidne til.

Vi går ind for, at statens finanser forbedres på den her måde, uanset at vi selvfølgelig er